

Ομιλία στον Άγιο Κωνσταντίνο Ναυπλίου με θέμα ο γέροντας Αμφιλόχειος της Πάτμου-Κυβερνήτης

Στα

πλαίσια των εκκλησιαστικών δραστηριοτήτων και ομιλιών στον Ιερό ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στο Ναύπλιο, την Τρίτη 25 Νοεμβρίου 2014 ο Πανοσιολογιώτατος αρχιμανδρίτης Αντύπας Νικηταράς, Προηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου Πάτμου, μίλησε στο Ναό για τον Γέροντα Αμφιλόχιο της Πάτμου, για την Ζωή του και το έργο του. Πριν την ομιλία τελέσθηκε ο εσπερινός και η παράκληση στην Παναγία. Τον πανοσιολογιώτατο ευχαρίστησε ο Ιερέας του ναού π. Γεώργιος Φρίμης, για το μακρύ ταξίδι που έκανε και να έρθει στο Ναύπλιο για να μιλήσει στο ναό για τον γέροντα Αμφιλόχιο.

Ο Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής (1888-1970)

Από το βιβλίο

«Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ ΜΑΚΡΗΣ»

του Αρχιμ. Παύλου Νικηταρά.

Σ' όλη του τη ζωή εβασανίζετο από αρρώστιες, ήταν ευαίσθητος στα

κρυολογήματα και κάθε χρόνο τον επισκέπτετο η γρίπη... Τέλη Μαρτίου 1970 προσεβλήθηκε από πνευμονία· ήταν Μ. Τεσσαρακοστή και με δυσκολία δέχθηκε να πάρη λίγο γάλα. Έδωσε σε όλους τις συμβουλές που ο καθένας είχε ανάγκη. Είχε το προορατικό χάρισμα. Στην προσπάθεια των πνευματικών του παιδιών να τον κρατήσουν με ορούς λίγες μέρες στην ζωή, παρακαλούσε κι έλεγε: αφήστε με καλά μου παιδιά να φύγω, ήρθε η ώρα μου. Γιατί, Γέροντα, τούλεγα, δεν μένεις μαζί μας τούτο το Πάσχα; Δίσταζε να μου απάντηση, και δεύτερη και τρίτη φορά τον παρεκάλεσα να μου πη πώς ξέρει ότι θα φύγη σύντομα κι εκείνος με δυσκολία μου απεκάλυψε: ευλογημένε Παύλε, είδα την Παναγία και τον Θεολόγο προ ολίγου και τους παρεκάλεσα να μείνω κοντά στα παιδιά μου κι αυτό το Πάσχα, αλλά μου είπαν «Δεν γίνεται άλλο, ελήφθη η απόφασις, Πάσχα θα κάμης στους Ουρανούς μαζί μας» κι αυτό το λέγω σαν εξομολόγηση, επειδή με βιάζεις, μη το ειπείς σε άλλους.

Κι έφυγε από τον κόσμο της ματαιότητας, αφού έδωσε την ζωήν του για τους άλλους, αφού εργάσθηκε σαν καλός εργάτης στον αμπελώνα του Κυρίου, αφού άριστευσε στις εξετάσεις του στο στάδιο των πνευματικών ασκήσεων, αφού υπηρέτησε και Εκκλησία και Πατρίδα σαν καλός χριστιανός και αkéραιος Έλληνας. Κοιμήθηκε στις 16 Απριλίου 1970 σε πλήρη διαύγεια των αισθήσεών του. Το λείψανό του πήρε μορφή ουράνια, όψι χαρούμενη κι ειρηνική, απέραντη γαλήνη βασίλευε στο ασκητικό του πρόσωπο, πράγματι αγιασμένου ανθρώπου έκφραση, που εκοιμήθη εν Κυρίω....

Αξίζει να προσθέσω ένα γεγονός που δείχνει πως εδέχετο μυστικές κλήσεις για την σωτηρία των άλλων και που θυμίζει τον μεγάλο Απόστολο των Εθνών που ήκουσε την φωνήν του Μακεδόνας «διαβάς βοήθησον ημίν». Ο αείμνηστος γέροντας ενώ ευρίσκετο στο κελλί του στην Μονή της Πάτμου, ακούει κάποια Ελένη από την Ικαρία να τον καλεί να σπεύση να την σώση. Δεν χάνει καιρό, κατεβαίνει στο λιμάνι του νησιού και ως εκ θαύματος ευρίσκει ιστιοφόρο που έφευγε για την Ικαρία. Θαλασσοδαρμένος φθάνει στον προορισμό του και αμέσως ερωτά αν υπάρχει κάποια Ελένη χήρα και πληροφορείται ότι προ ήμερων έχασε τον άνδρα της· αμέσως ρώτησε να μάθη τον δρόμον που ωδηγούσε στο σπίτι της χήρας γυναικός. Δεν εζήτησε να ανάπαυση το κουρασμένο σαρκίο του, αλλά σπεύδει χωρίς καθυστέρηση, η φωνή της Ελένης τον ενοχλεί. Εκεί που βάδιζε βλέπει μια έξαλλη γυναίκα να τρέχη απελπισμένη, την φωνάζει με το όνομα της και λέγει: «Ελένη που πηγαίνεις, για σένα ήλθα». Και η πονεμένη γυναίκα συνέρχεται, βλέπει τον πνευματικό, σκέπτεται αυτό που θα έκαμνε και εξομολογείται ότι την στιγμή εκείνη επήγαινε να πνιγή στην θάλασσα. Η γυναίκα εσώθη, το θαύμα έγινε, όπως η ίδια μου το εξιστόρισε...

Η αδελφή Ευφροσύνη με εβεβαίωσε ότι όταν πήγε να ασπασθή τον τάφο του Γέροντα, ησθάνθη τέτοια ευωδία, ώστε στην συνείδηση της στέκει σαν ένας πατερικός άγιος, ο οποίος πράγματι έχει αγιάσει.

Ένα άλλο πνευματικό του τέκνο, η Μ.Κ. μου διηγήθη ότι τον Νοέμβριο του 1954 επισκέφθηκε τον Γέροντα στην Πάτμο και την φιλοξένησε στο ι. Κοινόβιο του Ευαγγελισμού. Επί δύο ημέρες παρέμενε στον πύργο του Μοναστηριού· την τρίτη ημέρα ο αείμνηστος επέμενε να μη κοιμηθή πλέον στο μέρος αυτό, πράγμα που έγινε. Την νύκτα εκείνη έπεσε ακριβώς σε αυτό το κρεβάτι κεραυνός. Μπορεί να θεωρηθή τυχαίο γεγονός ή σωτηρία ενός ανθρώπου με την επιμονή του πνευματικού πατρός;

6η Απριλίου, 12η μεσημβρινή (Εις τον ιατρόν της Πάτμου)

Το Πνεύμα του Θεού να είναι πάντοτε μαζί σας, όλες οι διαγνώσεις σας να είναι φωτισμένες. Να είσαι ευχάριστος και εις τους ανθρώπους και εις τον Θεόν. Εύχομαι εκ καρδίας να γίνης ένας Ιεραπόστολος ιατρός, διότι το πλησίασμα του Χριστιανού ιατρού εις τον άρρωστον παίζει σπουδαίον ρόλον. Εγώ σε αγαπώ διότι έχεις εντός σου εθνικό-τητα και θρησκευτικότητα. Δεν σε θεωρώ ως ιατρόν, αλλ' ως ιδικόν μου πρόσωπον.

Εκοιμήθη μετ' ολίγον (2.15 μ.μ.) εν Κυρίω.

Οποία όντως πνευματική διαύγεια!

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ - ΡΑΣΣΙΑΣ

Πηγή: Ευάγγελος Μπουγιώτης